

6. Ak ingen Mennesker, nej ingen Dyr.

(Fætterjeremiade.)

Vald. Schiøtt.

Allegro parlando.

1. Ak in-gen Mennesker, nej in-gen Dyr paa vor vel-sig-ne-de Klo - de

træl-ler som jeg u - lyk - sa - li - ge Fyr — jeg er al - de - les ma - ro - de.

Skøndt jeg først gaar i mit nit - tende Aar, Li - vet mig plager og træt - ter;

thi fra min Fød-sel var Skæbnen mig haard: jeg kom til Ver-den som Fæt - ter!

2. Jeg har Cousiner, en græsselig Flok!
Ingen kan have en større.
To eller tre var mig mere end nok —
Og jeg har henimod fyrrer!
Fire Louiser, fem Liser og tre
Juller og Janer og Jetter
Raabe, saasnart jeg blot lader mig se
„Fætter!“ og „Fætter!“ og „Fætter!“

3. Der skal jeg hjælpe og der give Raad,
Der skrive op og beregne,
Der holde Silke og der købe Traad,
Der er et Mønster at tegne,
Der skal jeg hente — jeg ved ikke hvem —
Der skal jeg synge Duetter,
Der laane Bøger og der følge hjem;
Thi overalt er jeg Fætter!

4. Nu skal jeg fare Alverden omkring —
Først skal jeg ud paa Glaciet —
Derpaa til Mitchel og derpaa til Bing,
Derpaa til Kalkbrænderiet,
Saa til Fru Jensen paa Amagerbro,
Saa til Nyhavn og — Potz Wetter! —
Jeg skal til Jernbanen før Klokken tol
Ak, jeg elendige Fætter!

5. Mig har de Ret til at sende afsted,
Naar og hvorhen det forlanges,
Mig stakkels Skrog coquettere de med,
Hvergang en Anden skal fanges! —
Trøster i Nød og Reserve paa Bal,
Postbud for ømme Billetter!
Jeg gaaer i Hundene, dersom jeg skal
Endnu et Aar være Fætter.

Erik Bøgh.